

FARNÍ ZPRAVODAJ

květen 2018

ročník 21

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA KVĚTEN:

„Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra, jak praví Písmo. To řekl Ježíš o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili.“ Janovo evangelium 7,37-39

Sestry a bratři, milí přátelé.

Měsíc květen nám přinese třetí z hlavních svátků, v liturgickém roce, líbezné svátky Ducha svatého tzv. Letnice.

DUCH, DUCHOVNÍ...

Mnoha lidem se při slově duch vybaví něco pohádkového či hororového. Mnoho dalších si myslí, že výraz duch je určen pouze filozofům, nebo nábožensky orientovaným lidem. Pro další je tento pojem synonymem přímo pro cosi nereálného. Na druhé straně jsme ale v souvislosti s vlnou nových náboženství svědky stoupajícího zájmu o vše, co nese „duchovní“ v názvu. Mezi těmito extrémny leží představa „čehosi“ neviditelného, neurčitého, záhadného – co „někde“ musí být... Ani ta však nemá mnoho společného s křesťanským pojetím.

KDO JE DUCH SVATÝ?

Duch svatý není neurčitá duchovní energie, projev božské moci, ale Boží osoba. Spolu s Otcem a Synem patří Duch svatý do společenství tří osob – Boží Trojice – trojjediného Boha. Když Augustin vysvětluje vztahy mezi osobami v této Trojici, říká o Duchu svatém: „Duch svatý je láska mezi Otcem a Synem“. Duch svatý je zároveň darem, poutem lásky i Láskou – Osobou. Je tím, kdo sjednocuje a vytváří společenství. Tak jako se Bůh neuzavírá ve své lásce sám do sebe, ale touží zahrnout svou láskou každého člověka, tak si nenechává pro sebe ani Ducha svatého. Vylévá ho na nás, dává nám tento úžasný dar a v něm sám sebe. „Všichni jsme byli napojeni jedním Duchem“. (1Korintským 12,13)

CO V NÁS DUCH PŮSOBÍ?

Jeho úkol je stejný jako v Trojici – tvořit společenství lásky, vztah. Při křtu Duch svatý naplňuje srdce každého křesťana a uvádí ho do intimního vztahu s Bohem. Všechny nás naplňuje tentýž Duch, aby nás proměňoval a i z nás navzájem udělal jedno společenství – církev. Podívejme se na toto dvojí působení Ducha svatého podrobněji.

DUCH SVATÝ V SRDCI VĚŘÍCÍCH

„Duch všechny, v nichž se usídlil a přebývá, proměňuje přímo v nové lidi a dává jim

nový život” (Cyril Alexandrijský). Nejde jen o nějaké vylepšení, ale o zcela nový život. V čem spočívá tato novost? On je Duch Ježíše Krista, Duch synovství, který i v nás volá k Bohu „Abba, Otče!” (srov. Římanům 8,15) Umožňuje nám žít s Bohem ve stejně hlubokém vztahu jako Ježíš. Ujišťuje nás, že nás Bůh přijal za vlastní děti, dává nám zakoušet Boží blízkost a lásku, uschopňuje nás, abychom Bohu uvěřili, stojí na počátku naší víry. A co víc, zapojuje nás do společenství Boží Trojice, dává nám podíl na vztazích mezi božskými osobami. Jsme vtaženi do neustálého proudění lásky mezi Otcem a Synem, do jejich vzájemného sebe darování. Skrze dar Ducha Božího se nám dává sám Bůh. Tento podíl na Božím životě je tak hluboký, že dokonce východní křesťanská teologie neváhá mluvit o našem zbožštění.

Písmo mluví o Duchu svatém také jako o Přímlovci a Utěšiteli. V jádru tohoto pojmenování je hebrejské slovo goel (tj. ten, který se ujímá vdovy a sirotků). Ježíš při svém loučení učedníkům slibuje, že je nenechá osiřelé. Tento příslib naplňuje sesláním Ducha svatého, který má připomínat Ježíšova slova, povzbuzovat nás, přinášet pokoj, oživovat v nás naději a radostné očekávání Ježíšova definitivního příchodu. Duch svatý je také Duchem pravdy, který zná plány Boží i naše nitro. Jeho úkolem je vést nás po Božích cestách, prozařovat temnoty našich srdcí, napomínat, usvědčovat z hříchu, ukazovat velikost Božího milosrdenství. Duch-Láska rozdmýchává v našich srdcích plamen lásky, proměňuje naše vztahy k druhým lidem, chce se jich skrze nás dotýkat. Necháme-li ho jednat ve svých životech, učiní z nás nástroje Boží lásky.

Spolu s Cyrilem Jeruzalémským můžeme shrnout působení Ducha svatého v srdcích věřících takto: „Přistupuje k nám tiše a mírně, cítíme jeho sladkost a vůni. Přichází jako pravý ochránce; přichází přece zachránit a uzdravit, poučit a napomenout, povzbudit a potěšit, dát duši světlo - nejprve duši toho, kdo jej přijímá a pak jeho působením i duši jiných.”

DUCH SVATÝ – DUŠE CÍRKVE

Základním rysem působení Ducha svatého v církvi je sjednocovat a vytvářet společenství (stejně jako v Boží Trojici). Používá k tomu nejrůznější možnosti. Vede ji a vyučuje skrze službu, skrze dar proroctví dává v každé době poznat zvláštní Boží záměry a povolává a uschopňuje k jejich uskutečnění. Díky Duchu svatému jsou svátosti skutečně místem setkání s Bohem a pramenem jeho milosti. Rozmnožují v nás Boží život, posilují společenství.

Duch svatý probouzí církev ze soustředěnosti na ni samotnou. Nepřestává posílat zvěstovatele evangelia, dává odvahu svědčit o Ježíšově zmrtvýchvstání a o spáse nabízené všem lidem. Dotvrzuje toto svědectví znameními a dodává mu účinnost. V záměrech Ducha svatého nezůstává nikdo stranou. Každý člověk má své jedinečné místo a úkol. Duch s každým počítá, každého, kdo se mu dá k dispozici, si používá, pro **každého má zvláštní dar**: „Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.” (1Korinským 12,7)

JAK SE POZNÁ PŮSOBENÍ DUCHA SVATÉHO?

Nejjistější kritérium nám ukazuje sám Ježíš, když říká, že strom se pozná po ovoci, které přináší. A apoštol Pavel dodává: „Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání” (Galatským 5,16-17). Sám Duch svatý navíc dává některým věřícím dar rozlišování duchů.

JAK SE DUCHU SVATÉMU OTEVŘÍT?

Jedinečným místem a způsobem otevření se působení Ducha svatého v nás a skrze nás je modlitba. Modlitba je „vdechováním Ducha“ a vysvětluje: „Tělesným dýcháním proniká kyslík do krve a ta jej přenáší do celého těla. Tímtež způsobem modlitba vstřebává Ducha svatého a dává mu pronikat do veškeré naší činnosti. Duch je jako oheň, který hoří v srdci. Aby oheň neuhasl, potřebuje vzduch. Modlitba rozdmýchává tento plamen.”

Dejme Duchu svatému prostor ve svém srdci a ve svém životě! Nechme ho jednat!

— MODLITBA — K DUCHU SVATÉMU

Věřím v Ducha svatého.

Věřím, že může odstranit moje předsudky.

Věřím, že může změnit moje návyky.

Věřím, že může přemoci moji lhostejnost.

Věřím, že mě může nadchnout k lásce.

Věřím, že mě může zbavit zlého.

Věřím, že mi může dát odvalu k dobrému.

Věřím, že může přemoci můj zármutek.

Věřím, že mi může dát lásku k Božímu slovu.

Věřím, že může odejmout pocit méněcennosti.

Věřím, že mi může dát sílu v utrpení.

Věřím, že mi může dát na pomoc bratra.

Věřím, že může proniknout moji bytost.

Věřím, že ...

Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

5.–6. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH, HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

3. 5. apoštola Filipa a Jakuba, dělníka Josefa	10.5. Oslavení Páně (Nanebevstoupení)
19.5. Vigilie Hodu Božího svatodušního	20. 5. Hod Boží svatodušní
21.5. Pondělí svatodušní	27. 5. Boží Trojice
31.5. Těla a Krve Páně	

SVÁTKY V MĚSÍCI KVĚTNU 2018

SVÁTEK APOŠTOLA FILIPA A JAKUBA – 3. KVĚTNA

Dne 3. května slavíme svátek dvou apoštolů – Filipa a Jakuba Alfeova. A můžeme se ptát: Jak se tyto dva apoštolové dostali dohromady? Víme, že nejprve je Ježíš **vyvolil mezi svých dvanáct apoštolů**. Co vlastně víme o životě těchto dvou apoštolů? Víme toho o obou poměrně dost. Nejprve se podívejme na **apoštola Filipa**. Když se o někom řekne, že má „filipa“, rozumíme tím, že je chytrý a bystrý. A plně to platí i o našem apoštolu Filipovi. Víme, že pocházel z Betsaidy na břehu Genezaretského jezera – stejně jako Šimon Petr, Ondřej a bratři Jakub a Jan Zebedeovi. Společně s nimi se vydal Filip k Jordánu za Janem Křtitelem. Byli tam zrovna tenkrát, když byl pokřtěn Pán Ježíš. Slyšeli Janovo svědectví: „**Hle, Beránek Boží!**“

Filip byl tenkrát první, koho Pán Ježíš povolal za apoštola. Řekl mu: „**Pojď za mnou!**“ A Filip bez rozpaků šel. A hned začíná apoštolovat. Běží za přítelem Natanaelem-Bartolomějem a říká mu:

„Nalezli jsme toho, o kterém psali proroci! Je to Ježíš z Nazareta!“ A když Natanael pochybuje, co dobrého by mohlo vzejít z Nazareta, vybízí ho rázně: „Pojď se podívat!“

Filip byl s Ježíšem také na svatbě v Galilejské Káně, byl s ním věrně po celou dobu jeho života. Když se Pán ptal, jak nasytit hladové posluchače, bystrý počtář Filip rychle spočítal, že ani dvě stě denárů by nestačilo k jejich nasycení. Je velmi pravděpodobné, že Filip znal i cizí řeči. Na něj se obraceli cizinci, aby je seznámil s Kristem Pánem. Filip byl zřejmě praktického založení, který hledal přímočaré řešení. Říká Kristu Pánu: „**Pane, ukaž nám svého Otce – a to nám stačí!**“

Filip byl také při Poslední večeři Páně a uviděl vzkříšeného Krista. Byl s Ježíšem při jeho Nanebevstoupení a byl také mezi těmi, kdo přijali Ducha svatého. A potom **jde na misijní cesty**, které končí na sklonku prvního století v maloasijském městě Hierapolis nejvyšším svědectvím – **mučednickou smrtí**. Církevní historik Eusebius píše, že Filip byl ženatý a měl tři dcery. Dvě z nich že podstoupily mučednickou smrt spolu s otcem apoštolem. Z toho vidíme, že s Filipem chodila po misijních cestách i jeho rodina.

Co **apoštol Jakub**? Víme, že Jakobové byli v apoštolském sboru dva. Rozlišovali je podle věku. Jakub Starší – bratr apoštola Jana a syn Zebedeův – působil po Nanebevstoupení Páně v Jeruzalémě a Samařsku a byl první z dvanácti, kdo zemřel mučednickou smrtí – už za deset let po ukřižování Ježíše. Apoštol Jakub Mladší, byl synem Alfea a byl v příbuzenském vztahu s Ježíšem. Pro jeho spravedlivý život ho křesťané **zvolili za prvního jeruzalémského biskupa**. Dvacet let spravoval jeruzalémskou a palestinskou církev. Za pronásledování křesťanů, které rozpoutal židovský velekněz roku 62, byl o hlavním velikonočním svátku **svržen z chrámového cimbuří a pod hradem dobit palicí**. Ta palice se stala jeho znakem. Za Jakobova života to jeruzalémští křesťané neměli lehké. Trpěli nejen pronásledováním od židů, ale i spory ve vlastních řadách. Křesťanů ze židovství bylo málo. Stále více pohanů se hlásilo ke Kristu. Co však s nimi? Jsou povinni přijmout obřízku a zachovávat všechny ostatní židovské předpisy? Biskup Jakub spolu s apoštolem Petrem svolali církevní sněm, který znovu připomenul: Ježíš přišel **pro všechny, bez rozdílu!** Apoštol Pavel si na znamení jednoty podal ruku s Petrem, Jakubem i Janem a v listu Galatánům je nazývá „**sloupy církve**“. Od apoštola Jakuba máme také zachovaný **jeho list**, kde shrnuje své mravní zásady. Jeho nejznámější a nejzávažnější výrok zní: **Víra beze skutků je mrtvá!** Je to odezva Kristova učení, že **láska k Bohu se musí projevit skutky lásky k bližnímu**. Pokud byste si postupně tento Jakubův list přečetli, najdete v něm výborné zpovědní zrcadlo, které vede k opravdovým předsevzetím. Společný svátek těchto povahově rozdílných apoštolů s odlišnými životními cestami nám dnes naznačuje, že **k Bohu může každý z nás jít po různých cestách**, jak nám dávají příklad oba apoštolové. Důležité je, abychom se na své cestě k Bohu vždy snažili hledat a plnit Boží vůli.

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – 10. KVĚTNA

Nanebevstoupení Páně a Svatodušní svátky jsou naše dva velké svátky, následující po velikonočních - první za čtyřicet a druhý za padesát dní. Jsou to svátky, které prožili první křesťané, ale máme je prožít i my!

„*Ježíš byl před jejich zraky vyzdvižen. Hleděli upřeně za ním k nebi a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech a řekli: „Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe“ (srov. Skutky apoštolů 1,9-11). Miřte k nebi a zemi dostanete, jako prémii.* Budete-li studovat dějiny, zjistíte, že křesťané, kteří toho udělali nejvíc pro současný svět, byli právě ti, kteří nejvíce mysleli na svět budoucí. Křesťanští velikáni zanechali své stopy na této zemi právě proto, že se svou myslí upínali k nebesům. Jakmile křesťané přestali přemýšlet o budoucím světě, ztratili i schopnost účinně prožívat přítomnost. Miřte k nebi, a zemi dostanete jako premii; miřte na zem, a nedostanete ani jedno. Je to paradox. **Toužíme po něčem, co nám svět nemůže dát.** Kdyby se lidé zahleděli do vlastního srdce, většinou by poznali, že velice silně touží po něčem, co v tomto

světě nalézt nemohou. Tento svět je plný věcí, jež vám něco takového slibují, nicméně svůj příslib nikdy nenaplní. Touhy, které se v nás probudí, když se poprvé zamilujeme, když zatoužíme navštívit cizí zemi nebo když se začneme věnovat něčemu, co je pro nás vzrušující, to vše jsou touhy, které nemůže uspokojit žádný vztah, žádné cestování ani bádání. **Nenechme se zneklidnit posměváčky, kteří se snaží „nebe“ zesměšnit.** Nenechme se zneklidnit posměváčky, kteří se snaží křesťanskou naději na „nebe“ zesměšnit tvrzením, že „nechtějí trávit věčnost hraním na harfu“. Takovým lidem odpovězte, že pokud nechápou knihy psané pro dospělé, neměli by je raději číst. Všechny biblické obrazy (harfy, koruny, zlato a podobně) jsou pochopitelně jen pokusem symbolicky vyjádřit to, co lidskými slovy vyjádřit nelze. Lidé, kteří tyto symboly berou doslovně, by si mohli rovněž myslet, že pokud nám Kristus řekl, abychom byli jako holubice, naznačoval tím, že bychom měli snášet vejce...

SVATODUŠNÍ SVÁTKY – LETNICE – 19. AŽ 21. KVĚTNA /VIGILIE, HOD BOŽÍ A PONDĚLÍ/

Přestože jsou Letnice pro naši cestu k našemu životu s Ježíšem tak významné, nevíme dost dobře, co si s nimi počít. Možná je to i tím, že k nim nepatří nějaké vnější zvyky... Vánoce a Velikonoce se hluboce vtiskly do lidských srdcí. Mnozí vnímají svatodušní bohoslužby jako jakékoli jiné, a proto je důležité rozhlédnout se i po dřívějším slavení a převést je do naší doby, aby se nás tajemství, tohoto svátku, hlouběji dotklo.

Svatodušní bohoslužby, charakterizuje, červená barva. Poukazuje na žár, který by v nás chtěl roz-nítit Duch svatý. O Letnicích bychom se měli s tímto vnitřním ohněm setkat. V mnoha oblastech se slaví svatodušní vycházkou nebo se na jaře slavnostně vyhání dobytěk na horské pastviny. Oba zvyky ukazují, že o Letnicích to člověka táhne do přírody, že je do liturgické slavnosti tohoto svátku zapojena krása stvoření. Určitě by se mohlo stát dobrým svatodušním nápadem k prožití svátků společné putování do rozkvétající přírody, kde bychom žasli nad její krásou. Mnoho zvyků je o Letnicích spojeno také s vodou. Duch svatý je pramen, který v nás tryská. Pramen byl odjak-živa prasybolem obnovení života, který nám umožňuje Duch Boží. Tak by mělo smysl vydat se o Letnicích hledat prameny, pozorovat, jak pramen nepřetržitě vyvěrá /text z Písma najdeme, jako úvodní verš tohoto čísla farního zpravodaje/. To je symbol pramenu, který v nás proudí, pro pramen v nás, který je nevyčerpatelný, protože je od Boha. Nebo by bylo dobrým zvykem posadit se u potoka nebo u řeky a jen tak pozorovat vodu, jak plyne stále dál. Tak bychom mohli vytušit, že i v nás znovu proudí život, když Duch svatý rozproudí všechno strnulé, když zase zúrodní to vyschlé a zatvrdlé.

Skrze Ducha Božího byla stvořena Země: ten proniká celým stvořením. Při procházce přírodou si představíme, že Duch, který nám proudí vstříc v každém stromu a v každé květině, protéká i v nás, že síla života, se kterou se všude setkáváme právě o Letnicích, je i v nás. Nebo se úmyslně postavíme do větru a vnímáme jej. Pak vytušíme, že nás Duch svatý něžně hladí nebo že skrze nás opravdu vane a vyfouká z nás všechno zaprášené. Nebo se postavíme do slunce a necháme proniknout do celého těla teplo Boží lásky, která do nás proudí v Duchu svatém. Potom skutečně pocítíme, že se nás dotkla Boží láska, která byla v Duchu svatém vylita do našich srdcí, jak píše Pavel v listu Římanům (Římanům 5,5).

Pro letniční inspiraci budeme mít připravené, pro svatodušní bohoslužby, lístky s jednotlivými dary Ducha svatého. Po přijímání si každý účastník bohoslužeb vytáhne jeden lístek a po celý rok máme čas na to, abychom jej uplatňovali, tento dar, ve svém životě. Všechny schopnosti, které nám Bůh dává, jsou dary Ducha svatého: dar smíření, důvěry, uzdravení, vedení, míru, bedlivosti, otevřenosti, útěchy, porozumění i moudrosti. Když jsme při jednom letničním kurzu vyzvali účastníky, aby si vytáhli kartu s jedním darem Ducha svatého, cítili jsme, co to u nich vyvolávalo. Mnozí přemýšleli, proč si vytáhli právě onu kartu. Mnozí si nevěřili, že by mohli tento dar mít. Mnozí měli také obavy. Dar ale není požadavek. Jeden muž, který si vytáhl dar uzdravování, se

ptal, jak tomu má rozumět. To neznamena, že by si měl myslet, že teď umí uzdravit všechny rány. Tento dar by mu mohl ale přinést cit pro situaci, že někdy z nás přece jen vychází taková léčivá síla, že můžeme druhé povzbudit i humorem, že jím můžeme mnohé rány zmírnit. Tento dar chce zaostřit naše vědomí, že skrze nás nastává uzdravení. Každý z nás má často více možností, než si myslí. Dar, který si volíme, není nikdy náhodný. Vždycky je výzvou, která vědomě počítá s možnostmi, že ze mne vyjde právě to, co dar popisuje. Jedna žena, která si vytáhla dar vedení, se toho zhrozila. Nevěděla, jak by jej měla použít, ale po krátkém rozhovoru dostala najednou chuť chopit se v určitých situacích iniciativy a pokusit se vyřešit problém ve svém příbuzenstvu, který se zdál nepřekonatelný. „Vytažení“ si svatodušního daru je jemné vanutí Ducha svatého, ať v nás vzbudí nové schopnosti. Je to skvělá výzva, abychom to, co při Letnicích oslavujeme, převedli do svého konkrétního života.

SVÁTEK BOŽÍ TROJICE – 27. KVĚTNA

Každý člověk je osobou jen jednou, své vlastní a jedinečné „já“ vyslovuje jako jedinec. V Bohu jsou tři, kteří je vyslovují. Chce-li člověk říci „ty“, musí vyhledat jiného člověka; Bůh naproti tomu nachází toho, k němuž promlouvá, ve svém vlastním životě. Člověk potřebuje druhého člověka, aby vzniklo společenství,

a je proto v každém smyslu závislý. Bůh má naproti tomu společenství sám v sobě.

Bůh je plodný. Od věčnosti je Bůh „Otec“ - přičemž v tomto slově splývají pojmy pozemského otcovství a mateřství v dokonalou jednotu – a „Syn“ – což opět znamená syna i dceru, tedy dědice života. Vykoupení znamená, že člověk byl přijatý do tohoto tajemství (Trojice). Věčný Syn, Logos, přišel na svět, ..., a sdílel náš život ... Zvěstoval nám tajemství znovuzrození: že člověk, který má již svůj první fyzický život, se má obrátit a ve svém duchovním narození pro Pána je zrozený k novému životu/Janovo evangelium 3, 1-21/. Má se podílet na postavení, které má Kristus v Bohu; stát se Kristovým bratrem a sestrou. ...To se děje silou Ducha svatého, jenž chce být přítelem a utěšitelem člověka....

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ („Božího těla“) – 31. KVĚTNA

Svátek, který se slaví ve čtvrtek po svátku Boží Trojice. Žijeme ze síly Večeře Páně a v rozmanitých formách zakoušíme, jak se stále naplňuje Ježíšovo zaslíbení: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Matouš 28,20). Ve Večeři Páně se radujeme z Jeho přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno jsou duchovními dary Ježíšova v těla a krve. Večeře Páně je „zdrojem a vrcholem celého našeho života z víry. Ten, kdo se setkává s Ježíšem, ve Večeři Páně ví, že nečeká na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako začátek pro všechno, co má před sebou. Ježíš nám přímo řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den“ (Janovo evangelium 6,54).

ZVEME VÁS V KVĚTNU

PODĚKOVÁNÍ ZA DVACET LET SLUŽBY VE VÍTĚJEVSI V ÚTERÝ 8. KVĚTNA

Rádi bychom Vás osobně pozvali na slavnostní bohoslužby o státním svátku, v úterý 8. května 2018 v 18:00 hodin v obřadní síni, obecního úřadu ve Vítějvsi.

Je tomu právě dvacet let, kdy bratr farář Martin Kopecký, tehdy ještě, jako kazatel sloužil a poprvé zvěstoval Boží slovo ve Vítějvsi. Uběhlo spousta času, mnohých setkání a již zůstává jen málo pamětníků. Poděkujeme Hospodinu, za pozhnání, radost ze služby i dar vzájemných přátelství. Přijďte mezi nás.

SVÁTEK MATEK V NEDELI 13. KVĚTNA VE VŠECH OBCÍCH

Slavnost k svátku všech matek a žen prožijeme tradičně o druhé neděli měsíce máji, jako každý rok. V neděli 13.5. při všech bohoslužbách. Pán Bůh žehnej vám všem maminkám, babičkám, prababičkám!

V Blansku, po bohoslužbách, tj. cca v 10:15 hodin připravujeme zahradní slavnost s bohatým občerstvením. Na harmoniku hraje Liduška a ženy obsluhují muži!!! Muži nebojte se zapojit!!!!

Přijměte prosím, naše pozvání. Gratulace letos vyrobili děti v náboženství, za pomoci maminek!

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH

V měsíci květnu se sejde blanenská rada starších na svém jednání **v pondělí 21.5. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku.**

V měsíci květnu se sejde vyškovská rada starších na svém jednání **ve středu 17.5. v 18:30 hodin v sakristii vyškovského kostela.** Zveme k účasti.

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU

Pokračujeme ve společném setkávání nad Božím slovem, s výkladem, vzájemným sdílením, debatě a setkání. Biblická hodina se koná každé úterý v 17:30 hodin ve farní kanceláři. Srdečně zveme další zájemce o růst ve víře.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE

Další příprava pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují v tomto roce, se koná ve středu 23.5. v 18:30 hodin v dřevěném kostele v Blansku.

SETKÁVÁNÍ, PŘÍPRAVY RODIČŮ NA KŘEST DĚTÍ

Příprava pro rodiče na křest jejich dětí vč. kmotrů, který přijmou v nadcházejících měsících se koná ve středu 23.5. v 17:00 hodin v dřevěném kostele v Blansku.

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI NA BLANENSKU

Srdečně vás zveme, děti i rodiče do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti.

Blansko, každý pátek v 18:30 hodin.

Lysice, každé úterý v 16:00 hodin.

Boskovice, každé úterý v 14:30 hodin.

Brťov, čtrnáctidenně čtvrtek v 15:00 hodin.

PROGRAMY NA VYŠKOVSKU

Kluby dobré zprávy

Rousínov - ZŠ Habrovanská - 13 - 14.30 hod úterý 5A v přízemí

Bohdalice - ZŠ - středa- 13 - 14.30 hod 5 třída.

Vyškov - ZŠ Purkyňova - pátek - 12 - 13 hod - 3C - 1+2 třída, 13 - 14 3 - 5 třída

Duchovní péče v domovech důchodců na Vyškovsku:

pondělí+ čtvrtek DD Vyškov

středa DD Hvězdlice

úterý DCHB Rousínov

pátek ODN Vyškov

RÁDI ZPÍVÁTE NEBO HRAJETE NA NĚJAKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ? NEMÁTE SI KDE A S KÝM ZAHRÁT?

Tak to jste zde na dobré adrese... Rádi mezi sebou přivítáme všechny, kteří si rádi zahrají a zapívají. Není potřeba se ostýchat, přijďte, všichni hrajeme a zpíváme pro radost, nejsme profesionálové... Setkáváme se každý pátek v 18:30 hodin a v neděli v 8:30 hodin v Blansku.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

TELEFON: 606 702 768

MOŽNOST ROZHOVORU S BRATREM FARÁŘEM.

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby, otázky ...osobně s bratrem farářem máte možnost vždy po bohoslužbách domluvit si schůzku. K dispozici jsou vám také naši obětaví kostelníci v našich farnostech. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí a pátek od 16:00 do 17:30 hodin, kdy jej zastihnete ve farní kanceláři na adrese Rodkovského 5 v Blansku.

SETKÁNÍ RODIN VE DNECH 18. AŽ 20. KVĚTNA

Milí přátelé,

ze srdce zveme na příští Setkání rodin, které se koná již za měsíc v Brně. Přihlašování probíhá tradičně přes formuláře, které najdete níže v mailu či ve FB události. Budeme moc rádi, když obojí rozkliknete a přidáte se k nám opět na společný víkend plná setkání s přáteli, dovádění pro děti i duchovního zastavení a načerpání. Setkání rodin se koná 18.–20.5.2018, v Křesťanském středisku Zahrada v Brně.

Každá rodina bude ubytovaná v samostatném pokoji se 2–3 lůžky, které lze doplnit vlastními karamatkami a spacáky či dětskými postýlkami. Každý pokoj disponuje vlastním sociálním zázemím. Tentokrát bude hlavním tématem **Pošli to dál, aneb Cesty apoštolů**.

Opět nás čekají různorodé povídání, hry i veselé aktivity, abychom společně mohli projít tímto biblickým příběhem. Na rodiče čekají programy na témata Pět jazyků lásky a Ženy v Bibli, o čemž nám přijede vyprávět Martina Slaninová s Petrem Šanderou a Silvia Kamanová. Přihlašování RODIN probíhá přes tento odkaz. Dobrovolníci a dobrovolnice budou v průběhu víkendu pomáhat s programem. Někteří s tím již teď počítají a připravují různé aktivity, ale vždy potřebujeme mnoho ochotných rukou, které mají radost se přidat k dílu.

Pokud byste věděli o někom, kdo rád pracuje s dětmi a měl by radost z takovéto služby Pánu Ježíši, budeme moc rádi, když ho pozvete.

Těšíme se na Vás.

Za celý tým Irča Marková

PROŽILI JSME

Hod Boží Velikonoční v Blansku 1. 4. 2018

Při blanenské Vigílii – slavnosti Zmrtvýchvstání Páně, bylo pokřtěno 16 dospělých bratří a sester. V letošním roce snad poprvé v novodobé historii farnosti nebylo možné začít velikonoční obřady venku požehnáním ohně a nového paškálu. Alespoň improvizovaně jsme se shromáždili před kos-

telem a v deštivém počasí vnesli světlo Kristovo do temnoty lodě kostela. Na Hod Boží Velikonoční v Blansku 1. 4. 2018 dospělí poprvé přijali svátost Večeře Páně.

Ať dál ve víře všichni rostou a zrají.

Kéž se z nich stanou opory a další sloupy našeho společenství!!!

SVĚDECTVÍ

„Když byl dítětem, zneklidňoval krále, když byl chlapcem, udivil doktory, když byl mužem, otrásl celým národem i základy Římské říše. Ovládal zákony přírody, chodil po vlnách moře, tišil bouři, sytil z mála tisícové zástupy, uzdravoval bez léků, křísil mrtvé. Neprátele ho nemohli přemoci, satan jej nemohl zničit, hrob jej nemohl zadržet. Nade vším zvítězil.

Nenapsal ani jednu knihu, ale do největších knihoven světa by se nevešly knihy, které o něm byly napsané. Nesložil žádnou píseň, ale svou odpouštějící láskou rozezvučel písni chvály více než všichni básníci světa. Nezaložil náboženskou školu, vědecký ústav ani seminář, ale všechny školy vzdělaných národů se nemohou pochlubit tolika žáky jako On.

Nezařídil lékařskou ordinaci, ale uzdravil více chorých duší, než tisíce lékařů nemocných těl.

Mocí své lásky, poselstvím evangelia přetvořil svět. Velcí mužové světa přišli a odešli. Všichni lidé zklamali, On však nikdy nikoho. Všichni lidé zhřešili, On však zůstal svatý, věčný, dokonalý, nejkrásnější mezi lidskými syny.

A tento Ježíš je Spasitel světa, můj Spasitel a Přimluvce u Boha. Chceš-li, bude i tvůj. Skloň se před ním, provolej ho králem svého srdce. Vyvol si Ježíše, nikdo není jako On!“

Isaac Newton

Bez Ducha svatého by ...

- Bez Ducha svatého by pro nás byl Ježíš jen zajímavou, ale nevýznamnou historickou osobností. Díky Duchu svatému je i dnes Ježíš živý, ten, který může působit v našich životech.
- Bez Ducha svatého by bylo křesťanství jen hřbitovem. S Duchem svatým křesťanská víra člověka uschopňuje plnohodnotně žít i ve všech protivenstvích.
- Bez Ducha svatého by byla bible jen učenou knihou. S Duchem svatým se Bible stává Božím slovem adresovaným do naší konkrétní situace.
- Bez Ducha svatého by bylo zvěstování Božího Slova jen jednou z mnoha informací. S Duchem svatým se zvěstování stává posilou na cestě životem.
- Bez Ducha svatého by byly svátosti jen zajímavými zvyky, prázdnými rituály, či magií. S Duchem svatým svátosti zprostředkovávají Boží moc a sílu.
- Bez Ducha svatého by byla liturgie nostalgickým a zajímavým divadlem. S Duchem svatým se liturgie stává setkáním s Bohem.
- Bez Ducha svatého by byla církev pouhou organizací a institucí. S Duchem svatým se stává společenstvím a organismem, přinášejícím osvobození a záchranu od zla.
- Bez Ducha svatého by byla charita jen jakousi sociální činností. S Duchem svatým se charita stává osvobozující pomocí. Duch svatý se nabízí každému!

VZDĚLÁVÁME SE VE VÍŘE

PROČ SE ŘÍKÁ: „HOTOVÝ BABYLÓN“

„Mluví tu jeden přes druhého, nikomu není rozumět, je to hotový Babylón.“

Skončila biblická potopa a svět se postupně vzpamatovával. Lidstvo začalo opět růst. A tak se lidé rozhodli vystavět město a v něm věž, jejíž vrchol měl končit až v nebi. Stavitelé tak chtěli dosáhnout Boha. Pustili se do vypalování cihel a stavba věže mohla začít. Jádrem myšlenky lidstva byla pýcha a jejich „bohorovnost“, chtěli být jako Bůh. Když to Hospodin uviděl, zvolal: „Hle, jsou jeden lid a mají všichni jednu řeč. A toto je začátek jejich díla. Teď už nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést!“ Bůh nebyl spokojený s pýchou a sebe spokojeností lidí a rozhodl se jednat.

„Zmatu jejich řeč, aby si navzájem nerozuměli!“ A jak řekl, tak se stalo. Stavitelé, kteří dosud hladce spolupracovali, na sebe pokřikovali a nerozuměli si. Stavba věže začala drhnout, lidé se nemohli na ničem domluvit, zavládl zmatek. Muselo se přestat stavět. Věž zůstala nedokončená. Došlo ke zmatení jazyků a lidé si přestali rozumět, stavba věže skončila. A lidé se vydali do všech světových stran. Vznikaly tak jednotlivé národy, téměř každý s vlastní řečí, které jiní nerozuměli. A ono památné město, kde ke zmatení jazyků došlo, dostalo jméno Bábel, Babylon. Nám zůstalo úsloví o zmatku a překřikování, kde není ničemu rozumět, jako když se stavěla Babylónská věž a Bůh zmátl lidské jazyky. Když je někde zmatek, jeden mluví přes druhého a nikomu a ničemu není rozumět, říká se, že je to „hotový Babylon“.

BIBLICKÉ VYUČOVÁNÍ PRO SPOLEČENSTVÍ SBORU /SPOLEČENSTVÍ/ BRATŘÍ A SESTER – PÁTÝ DÍL

Biblické čtení: Zjevení Janovo 2:18–29

Andělu církve v Thyatirech piš: Toto praví Syn Boží, jenž má oči jako planoucí oheň a nohy jako zářivý kov: „Vím o tvých skutcích, lásce a víře, službě a vytrvalosti; vím, že tvých skutků je čím dál více. Ale to mám proti tobě, že trpíš ženu Jezábel, která se vydává za prorokyni a svým učením svádí moje služebníky ke smilstvu a k účasti na modlářských hostinách. Dal jsem jí čas k pokání, ale ona se nechce odvrátit od svého smilstva. Hle, sešlu na ni nemoc a do velikého soužení uvrhnu ty, kdo s ní cizoloží, jestliže se od jejich činů neodvrátí; a její děti zahubím. Tu poznají všechny církve, že já vidím do nitra i srdce člověka, a každému z vás odplatím podle vašich činů. Vám ostatním v Thyatirech, kteří nepřijímáte toto učení, kteří jste nepoznali to, čemu říkají hlubiny satanovy, pravím: Nevkládám na vás jiné břemeno. Jenom se pevně držte toho, co máte, dokud nepřijdu. Kdo zvítězí a setrvá v mých skutcích až do konce, tomu dám moc nad národy: bude je pást železnou berlou, jako hliněné nádoby je bude rozbít – tak jako já jsem tu moc přijal od svého Otce. Tomu, kdo zvítězí, dám hvězdu jitřní. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Pevně se držte toho, co máte Syn Boží, má oči jako plamen ohně a nohy podobné bronzu. Kristus je zde představený, jako nebeský soudce, jehož oči dávají najevo, že vše vidí. Nohy vyjadřují, že zanikne a neobstojí to, co je v církvi zlé. Skutky, za které je tento sbor pochválený, nejsou obyčejné skutky křesťanské služby ale skutky, které se projevují vytrvalým svědectvím okolnímu světu. Mimoto obrat „hojnější než ty první“ ukazuje úmyslný kontrast s církvi v Efezu, která to měla naopak. Dalším kontrastem je láska agapé, která v Thyatirech stojí dokonce v čele seznamu, přičemž v Efezu naopak chybí. Dále jmenované skutky jsou věrnost, služba a vytrvalost. Podobně jako v Pergamu i tato církev nechává ve svých řadách působit falešné učitele, kterými jsou v tomto případě „žena“ a „její děti“. Toto učení je vysvětleno narážkou na Jezábel, která sváděla Izraelity k modloslužbě a zavedla kult Baala. Uctívání model bylo v Thyatirech obvyklé především pro obchodní cechy, ve kterých byla většina obyvatel zapojená. Jelikož neúčast na modloslužbě znamenala vyloučení z cechu, a tudíž ztrátu práce, mohlo být učení „Jezábel“ pro některé obchodníky z křesťanů úlevou. Navíc skutečnost, že Jezábel byla prorokyně, dodávala tvrzení větší váhu. Kromě svádění k modloslužbě je Jezábel podle starozákonního vzoru synonymem člověka či vedoucího, který nejrůznějším způsobem zneužíval svou moc – likvidace duchovním opozice (vyvraždění Hospodinových proroků), vynucení konformity s oficiální doktrínou, ovládnutí politické a finanční moci, nekalé praktiky v prosazování vlastních zájmů. V kontrastu s tímto zneužíváním moci bude věřícím v Thyatirech, kteří vytrvají ve svých skutcích a budou vítězit nad svody pohanského modlářství, odměnou vládnout spolu s Kristem (srov. Žalm 2,8n). Ježíš bude věrným delegovat autoritu, kterou přijal od svého otce: vládu nad národy, které bude pást železnou berlou. Stejně tak dar jitřní hvězdy

odkazuje ke skutečnosti, že vzkříšený Kristus sdílí své mesiánské postavení s věřícími, kteří vítězí. Jitřní hvězdou je podle Zjevení Janovo 22,16 sám Kristus. Otázka moci církve je pro českou i evropskou církev nanejvýš citlivá. Zatímco se církvi v prvních staletích a potom již stále v různých podobách dařilo nejen být alternativní kulturou, ale vytvářet celou civilizaci i kulturu a přetvářet hodnotové rámce celých společností, dnes stojí církev stranou politické a kulturu formující moci. V jistém způsobu zažívá ozdravnou „bez-moc“. Její vliv je ale přesto obrovský a neměla by na svou moc, včetně vlivu na společnost, rezignovat. Jde jen o to, jak to dělat jinak a lépe. Hodnotový konsensus vyrostlý na křesťanském světonázoru se pomalu hroutí a o to víc bude třeba, aby církev byla schopna být znovu alternativou. To se jí podaří pouze, pokud bude věrohodnou i v oblasti toho, jak zachází s mocí a autoritou. Pokud nás čeká doba, kdy budou v naší zemi zkoušeny samy základy demokracie a svobody, kdy budeme čelit rostoucímu populismu a hněvu frustrovaných nebo lidí, kteří přestali věřit ve spravedlnost, o to více bude muset církev být pozitivním hlasem i činem. Jitřní hvězdou uprostřed strachu a nejistoty.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestřám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společně modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v květnu 2018:

- ✓ Děkujeme za věrnost a vytrvalost lidí, kteří v našich společenstvích slouží, ať jsou v jakkoli neviditelných či viditelných službách. Modleme se za ty, kdo jsou pro nás největší inspirací nebo kteří nás posunuli k větší zralosti v Kristu
- ✓ Ježíš na začátku tohoto dopisu zmiňuje několik silných stránek sboru v Thyatirech (láska a víra, služba a vytrvalost). Jaké jsou silné stránky našeho sboru – děkujte za ně a v modlitbě prosíme, ať se rozhojňují
- ✓ Modleme se za politickou situaci naší země. Modleme se za v moci postavené v našich městech a vesnicích
- ✓ Modleme se, aby církev byla stále větším požehnáním ve veřejném prostoru a byla pozitivním a přesvědčivým hlasem, který bude hájit dobro a spravedlnost, zvláště pro slabé a zranitelné
- ✓ Modleme se za členy našich sborů, kteří jsou na denní nebo pravidelné bázi vystaveni jako vedoucí tlakům na kompromisy nebo etickým dilematům ve svých zaměstnáních, firmách atd. Modleme se, aby vždy odráželi Kristův charakter. (Má-li někdo svědectví z této oblasti a potřeboval by modlitbu, řekněte nebo napište!!!)

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyšovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800

BOHOSLUŽBY V KVĚTNU 2018

Úterý	1.5.	18:00	Lysice	Zámecká kaple
Pátek	4.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 5. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia:</i> <i>Jan 15, 9-17</i> <i>Píseň: 248, 260</i>	6.5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
Úterý	8.5.	18:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
Čtvrtek <i>Nanebevstoupení Páně</i>	10.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Pátek	11.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 6. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia:</i> <i>Jan 17, 6-19</i> <i>Píseň: 262</i>	13.5.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:15	Blansko	Zahradní slavnost k svátku matek
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	18.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Hod Boží svatodušní</i> <i>Text evangelia:</i> <i>Jan 15, 26-27;</i> <i>16, 4b-16</i> <i>Píseň: 261, 263</i>	20.5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pondělí svatodušní	21.5.	16:30	Blansko	Dřevěný kostel
		17:30	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
Pátek	25.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle Boží Trojice <i>Text evangelia:</i> <i>Jan 3, 1-17</i> <i>Píseň: 40</i>	27.5.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
Čtvrtek Slavnost Těla a Krve Páně	31.5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně